

Het tot stand komen van het Heemhuis van Heemkundekring Nistelvorstaan het Maxend no: 3.

Ik heb gemeend om in onderstaand artikel geen namen van leden van onze vereniging te moeten noemen. Het is zo dat er dan vlog iemand vergeten wordt. Voor één persoon heb ik echter een uitzondering gemaakt, gaandeweg kom je zijn naam tegen in het onderstaand artikel.

Omstreeks het jaar 2000 kwam bij onze vereniging "Heemkundekring Nistelvorst" het besef dat er een grotere ruimte voor onze vereniging nodig was, wij groeiden namelijk uit ons jasje. Diverse opties voor een groter onderkomen werden door het bestuur en leden aangedragen. Een van de leden, de latere voorzitter Steef Pennings, had zich opgeworpen als de motor achter de plannen, voor een vernieuwd of eventueel een nieuw onderkomen. Het is bewonderingwaardig met wat voor inzet hij dit project tot een goed einde heeft weten te brengen. De boerderij van Bertje Pennings aan de Tramstraat zagen wij als een uitstekende optie voor een nieuw onderkomen. Het oude monumentale woongedeelte van de boerderij zou dan in zijn oorspronkelijke staat blijven. De oude stal, thans ingericht als woonhuis, zou na een verbouwing een mooie ruimte zijn voor lezingen en bijeenkomsten. De zolder zou kunnen worden gebruikt als archiefruimte en opslag. Er werd bij de gemeente geïnformeerd naar de mogelijkheid om de boerderij te huren. Maar huren was uit oogpunt van de gemeente geen optie. De meerderheid van gemeenteraad wilde de boerderij verkopen en tot koop waren wij financieel niet in staat.

Een volgend plan was om ons onderkomen in het dorps huis te verbouwen. Er werd geopperd om de begane grondvloer van het oude klaslokaal waarin wij gehuisvest waren te laten zakken, deze bevond zich namelijk meer dan een meter boven het maaiveld. Deze verhoging was aanwezig omdat het eerder een podium was, welke bij de grote zaal van het oude parochie huis (thans dorps huis) hoorde. Er waren op dit podium twee klaslokalen gecreëerd, deze waren nodig omdat de scholen kampten met ruimtegebrek (een van deze lokalen werd op een gegeven moment ons heemhuis). Door ook het verlaagde plafond te verwijderen wat plus minus een meter was verlaagd, kon er zoveel hoogte worden gewonnen dat we een verdieping zouden kunnen creëren. Ook zou de aanwezige

zolderruimte die geen functie had, door deze beter toegankelijk te maken, een welkome plaats zijn, voor opslag van onze verzameling oude spullen en eventueel voor een archiefruimte. Er werden tekeningen gemaakt waarop we dus de begane grond vloer lieten zakken en er werd een verdiepingsvloer ingetekend.

Maar ondertussen waren er bij de gemeente ook plannen ontstaan voor een nieuw cultureel centrum, waardoor onze initiatieven weer op losse schroeven stonden.

Omdat het oude dorpshuis niet mocht worden gesloopt en het na een eventuele verbouwing niet alle verenigingen zou kunnen huisvesten, werd er uiteindelijk besloten om een nieuw cultureel centrum te bouwen. Het bestaande dorpshuis zou worden verbouwd als onderkomen voor twee of drie verenigingen.

Er moest heel wat geschoven worden met de diverse verenigingen die van de oude en nieuwe accommodatie gebruik moesten gaan maken. De heemkunde zou bij de eerste plannen samen met de bibliotheek in het dorpshuis worden gehuisvest, maar dit ging niet door omdat de kosten die daarmee gepaard gingen veel te hoog waren. Wij als Heemkundekring, hadden na het afketsen van diverse voorstellen onze zinnen gezet op het plan, om de oude bewaarschool te kopen, deze was namelijk door de gemeente in de verkoop gezet. Maar ook dit kon door tegenwerking van enkele partijen in de gemeenteraad niet doorgaan. Wij konden niet zoveel geld genereren om het voor een aannemelijke prijs te kopen. Een van de gemeenteraadsleden stelde; als de Heemkunde het kan kopen weet ik nog wel tien anderen die het beter kunnen gebruiken. In de begroting van de nieuw te bouwen lagere school de Kanz, zou om financiële redenen zoals zo vaak gebeurt, de opbrengst van de oude kleuterschool een rol spelen. Als wij het hadden kunnen kopen was het voortbestaan van het oude schoolgebouwtje verzekerd.

Wanneer het in particuliere handen zou komen was het voortbestaan van het gebouw uiterst onzeker. Doordat bestuur en leden van onze vereniging bang waren voor afbraak van het gebouw, werd er bij de gemeente op aangedrongen om het gebouw niet te verkopen maar aan ons te verhuren.

Enkele partijen in de gemeenteraad zagen onze plannen wel zitten. Zij gingen aan de slag om de overige partijen in de raad te overtuigen..

Er is toen door de gemeente bekeken of dit paste in het totale plaatje van het accommodatieplan.

In de zomer van 2010 kregen wij van de gemeente het goede bericht dat de gemeenteraad instemde om de oude bewaarschool aan het Maxend te verhuren aan onze vereniging " Heemkundekring

Nistelvorst'. Ons bestuur had van te voren bedongen dat er bij een eventuele huur van het gebouw, ten behoeve van een archief en opslagruimte, een aanbouw van 30 vierkante meter zou mogen worden bijgebouwd. Het als bewaarschool gebouwde pand, is voor diverse doeleinden in gebruik geweest. Er werd onder andere het wit gele kruis in gehuisvest en tandarts Leemans had er een praktijkruimte. Tussentijds is het ook nog door enkele verenigingen in gebruik geweest, waaronder de heemkunde en de scouting, en als laatste heeft er kleuteropvang plaats gevonden. In de oorlog is er nog een flinke brand geweest, ten tijde dat er militairen in gehuisvest waren. De sporen van de brand zijn heden ten dagen nog te zien in de dakconstructie.

Nu wij er zeker van waren dat wij het gebouw in gebruik konden nemen, moest er een plan van aanpak gemaakt worden. Als eerste werd er een vergunning aangevraagd voor de door de gemeente toegezegde aanbouw. Er werd een tekening gemaakt voor de aanbouw met de afmeting van 3 bij 11 meter binnenwerks. De kosten van de aanbouw kwamen voor rekening van de Heemkundekring Nistelvorst.

De gemeente zou, omdat wij het gebouw gingen huren, de toiletgroep aanpassen en vernieuwen, de kindertoiletten moesten worden verwijderd en er moest een invalide-toilet komen. In verband met rolstoelgebruikers, moesten er enkele deurkozijnen worden vervangen door bredere.

Enkele leden van onze vereniging wisten dat het dak zo ver was doorgezakt dat er soms wel vijf centimeter water op bleef staan, bij een eventuele lekkage zou dat rampzalige gevolgen hebben.

Zij drongen er dan ook op aan, dat dit verholpen moest worden. De gemeenteopzichter zag gelukkig de noodzaak daar van in.

Na wat wikken en wegen zou de gemeente het probleem voor haar rekening nemen, er zou een flink pak isolatie en nieuwe dakbedekking worden aangebracht. Dit op een manier, waarbij het dak een beetje bol komt te liggen, daardoor blijft er nagenoeg geen water meer opstaan. Aan enkele leden werd gevraagd om de aanbouw voor hun rekening te nemen. We hadden het geluk dat er onder onze leden verschillende mensen zijn, die vroeger in de bouw gewerkt hebben. Omdat de aangevraagde bouwvergunning snel werd verleend kon er al vlug met de aanbouw worden begonnen.

Nu er over de buitenkant van het gebouw afspraken waren gemaakt, moest er ook nagedacht worden over de binnen inrichting. Dit kwam net als de te bouwen aanbouw voor rekening van de heemkundekring.

Er moest worden bekeken wat voor indeling in het oude

schoolgebouw het beste tot zijn recht zou komen. Enkele dingen waren al snel duidelijk er moest sowieso een ruimte komen waar lezingen en bijeenkomsten konden worden gehouden voor tenminste zestig personen. Verder zat er een keukentje in het gebouw dat grondig vernieuwd moest worden met veel meer kastruimte.

Dan was er de vraag: waar moet onze bibliotheek komen.

Ook werd er nagedacht over het creëren van een computerhoek en een werkplek. Veel leden wilden dat er ook een schouw zou komen met de platte buiskachel welke wij in ons oude gebouw hadden staan. Dan hadden wij ook nog steeds een oude bedstee uit de boerderij van de familie van den Broek op Menzel. Dat huis is door de overheid weggekocht en werd gesloopt, dit ten behoeve van de aan te leggen autosnelweg A50.

Deze bedstee waarmee we al jaren op en neer hadden gezeuld van de ene naar de andere opslagplaats, was veel te groot voor onze ruimte. Er werd besloten om ze in te kortenen verder in originele staat te laten, maar om ze niet te gebruiken als bedstee, maar als een soort vitrinekast. Voor de diverse werkzaamheden werden leden gezocht die dit konden uitvoeren, die werden er gevonden en met de werkzaamheden waaronder ook veel schilderwerk, kon worden begonnen. Nu kwam nog aan de orde wat voor meubilering er het best in de verschillende ruimten kon komen. Twee van onze leden hebben zich daar voor ingezet, door op internet te zoeken naar tafels, stoelen, vitrinekasten en verdere benodigdheden. Het was wel de bedoeling dat het meubilair er goed uit zou zien en het mocht vooral niet te duur zijn, dat was dus een hele opgave! Door ons bestuur werd zorgvuldig in de gaten gehouden dat het geraamde budget voor de gehele verbouwing niet te ver werd overschreden. Het gehele project is door eigen leden gerealiseerd, alleen de keukenkasten en de kast voor de bibliotheek zijn door een bedrijf uit Vorstenbosch verzorgd. Nadat er in de nieuwe aanbouw rekken waren geplaatst ten behoeve van ons archief en de diverse oude spullen die wij bezaten, kon met de aanvang van het overhuizen van het oude naar ons nieuwe onderkomen worden begonnen

Er is onder de leden nog wat onenigheid geweest over, wat bij het overhuizen, bewaard zou moeten blijven. Enkele leden wilden grondig opruimen terwijl anderen alles wilden bewaren.

Er werd door de laatste groep gesteld, weggooien kun je maar een keer! Op 25 maart 2011 konden wij met gepaste trots ons nieuwe Heemhuis openen. Er werd begonnen met de onthulling van een kunstwerk, een prachtig tegeltableau.

De onthulling gebeurde door Ad Donkers en Marianne Tonies

Toonen. Op het tableau, gemaakt door eerder genoemde Marianne, staat ons vereniging wapen met de spreuk "AL die hier vorst naar het weleer verstaat de grond van heden meer" Hierna was het woord aan wethouder Ad Donkers die namens het gemeentebestuur en ambtenaren zijn waardering uitsprak voor de geleverde prestaties. Onze voorzitter Steef Pennings werd door de secretaris van het Brabants Heem, Harrie Boot verrast, hij kreeg namelijk het zilveren Draaginsigne van Brabants Heem opgespeld. (Voor zijn tomeloze inzet een zeer verdiende onderscheiding !!!)

Aan het eind van het officiële deel werd door het gilde Sint Antonius abt - Sint Catharina, een vendelgroet gebracht, dit ten aanschouwen van de genodigden. Op 26 en 27 maart 2011 konden onze dorpsgenoten en verdere belangstellenden ons Heemgebouw van binnen en buiten komen bekijken.

Er was van alle kanten veel bewondering voor wat onze vereniging tot stand had gebracht.

Op 13 april 2011 was er voor onze leden, die op enigerlei wijze hadden meegeholpen aan het tot stand komen van ons nieuwe Heemhuis, een avond georganiseerd met eten, drank en muziek. Terugkijkend mogen we trots zijn op wat wij met zijn allen tot stand hebben gebracht.

Het volgende spreekwoord "Vele handen maken licht werk" is op bovenstaand artikel heel toepasselijk.

Opgetekend door Lam van den Bogaart.